

VZLET

A vibrant field of red poppies with dark centers and green stems, set against a clear blue sky. The flowers are in various stages of bloom, with some fully open and others as buds.

- Piatok trinásteho str. 3
- Zvládli to s prehľadom str. 6
- Štúrovo pero str. 10 - 11

ROČNÍK 18

ČÍSLO 1

GYMNÁZIUM LIPANY

Vzlet

číslo 1
jún 2016
ročník 18

Vydavateľ:

Gymnázium Lipany
Komenského 13
082 71 Lipany

Koordinátorka:

Mgr. Alena Sledbníková

Šéfredaktorka:

Júlia Kromková

Redakčná rada:

Viktória Cupráková, Matej Šenitka, Dominik Bucko, Mária Kromková, Denisa Palgutová

Do časopisu prispeli aj:

Štefan Klembara, Natália Skladaná, Viktória Cupráková, Júlia Kromková, Denisa Palgutová, Timea Pribulová, Rozália Kaščáková, Jana Dudášová, Katarína Rozkošová, Barbora Hnatová, Soňa Hrivňáková, Matúš Kormoš, Petra Oslovičová. Júlia Madarasová, Adam Jašš

Grafická úprava:

Dominik Bucko

Jazyková úprava:

Mgr. Dušan Kazimír, PhD.

Fotografie:

z archívu školy

Ilustrácie:

Viktória Cupráková

Adresa redakcie:

Časopis Vzlet
Gymnázium Lipany
Komenského 13
082 71 Lipany

E-mail:

casopis.vzlet@gmail.com

Vážení čitatelia časopisu Vzlet!

A je to tu. Už o pár dní zaznie posledný zvonček tohto školského roku. Všetci ste zažili množstvo zážitkov a verím, že tak ako aj naša redakčná rada, aj vy sa tešíte na prázdniny.

Ak sa spätne pozrieme na tento školský rok, myslíme si, že ubehol neskutočne rýchlo. Ako už je zvykom, aj tentokrát sme sa patrične rozlúčili s našimi najstaršími žiakmi, aspoň na krátku chvíľu predstavili budúcim prvákovi naše gymko, a, samozrejme, sme tvrdo premýšľali v školských laviciach. Dokonca sme sa stihli zabaviť aj na valentínskom plese a prejesť sa chutnými bagetami, ktorými nás v stredu prekvapili tretiaci. Nasmiali sme sa i potrápili svoje mozočky. Bodovali sme v súťažiach, cestovali, nocovali sme v škole. My ako poctiví a svedomití redaktori sme všetky tieto udalosti - veselé i vážne - pozorovali, fotografovali a spísali (aspoň to, čo sa vošlo) do tohto čísla. Vieme, že už vás láka vôňa leta, no pred odchodom na vytúžené dvojmesačné letné prázdniny si ešte podme zrekapitulovať uplynulý školský rok. :)

S láskou vaša redakčná rada

Obsah čísla:

Čo vieš o hviezdach	3
Piatok trinásteho	3
Hľadali s nami Šuterstar	4
My neodchádzame, my iba kráčame ďalej	5
Zvládli to s prehľadom	6
Roztancovaná škola	7
Gymko otvorené pre všetkých	8
Noc s Bibliou	9
Štúrovo pero	10 - 11
Zaujímavosti o Anglicku	12
Nesieš v sebe zázrak	13
Blondína z Londýna	14 - 15
Farebné leto	16 - 17
Vlastná tvorba	18 - 19

Autor:
Jozef
Mizerák,
2.B

Čo vieš o hviezdach

Každá cesta v našom živote sa začína rozhodnutím a inak to nebolo ani teraz. Po výhre v okresnom, neskôr aj v krajskom kole nás s Dušanom Goldom čakalo celoslovenské v Nitre.

Cestu vlakom sme využili nielen na poctivú prípravu, ale užili sme si aj kopec srandy. Nemali sme rezervované miestenky a vlak bol plný, takže sme chodili ako migranti z jedného miesta na druhé a potom späť.

Večerná prechádzka Nitrou nás dostala skoro na kolená. Krásne osvetlený zámok, výhľad na Zobor v kombinácii s chutnou pizzou stáli za to. Nitra nás určite nesklamala čo sa týka historických pamiatok, ale ani krásy tamojších dievčat.

Súťaž sa skladala zo 4 okruhov. Začínali sme príkladmi, pokračovali mapou, historickým testom a to celé som zaklincoval v ústnom kole. O ústnom kole by sa toho dalo napísať veľa. Každý zo súťažiacich bol predvolaný dopredu, aby si sadol do červeného „elektrického“ kresla. Určite poznáte aj vy ten pocit, keď

vás učiteľ vyťahne odpovedať, však? Napriek tomu, že stressman určite nie som, studený pot mi stekal po chrbte a nohy sa mi triasli asi ako nikdy predtým. Cestou pred 8-člennú porotu tvorenú najlepšími astronómami na Slovensku sa mi podarilo zakopnúť o lavicu iného súťažiaceho, takže o zábavu bolo postarané. V kresle pred porotou som tie 2 minúty asi ani nedýchal. Bola to chvíľa napätia i maximálneho sústredenia sa.

Napriek tomu, že sme sa na celoštátnom kole neumiestnili na stupni víťazov, neberiem to ako prehru, skôr ako skvelú skúsenosť, ktorá nás posunula na ceste vpred a upevnila nás v tom, že nič nie je nemožné pre toho, kto sa nevzdáva. Ako raz povedal Thomas Alva Edison: „Úspech je 1% talentu a 99% driny a sebazáporu.“

Srdečná vďaka patrí pánovi profesorovi Mariánovi Mišenčíkovi. Ďakujeme vám za čas, dôveru a trpezlivosť, ktorú nám neustále preukazujete.

Autor:
Natália
Skladaná,
2.B

Piatok trinásteho

Presne v piatok 13. mája 2016 sa na tento výletík radšej vybrali už o deň v Trnave konalo celoštátne finále recitačno-dramatickej súťaže v cudzích jazykoch Jazykový kvet. Ako víťazka mohli obdivovať krásy Slovenska, sme krajského finále recitácie v ruskom sa ubytovali na jednom zo strejazyku som sa tam ocitla aj ja. S pánom doškolských internátov profesorom Dušanom Kazimírom sme sa

Keďže patrí poľnohospodárskej škole, na chodbách v miniteráriách chovajú rôzne zvieratká (vrátane hadov). Ráno pred súťažou sme ešte stihli prejsť trnavské pamiatky vyhýbajúc sa davom dobre naladených maturantov pochodujúcich s tablami.

Súťaž sa konala na Univerzite sv. Cyrila a Metoda. Po celodennom zhone a troške stresu pred recitovaním som sa dozvedela, že som získala 3. miesto. Obed v neďalekej reštaurácii bol vynikajúci, panoráma za oknami počas cesty domov zaujímavá a zážitok perfektný. Ruštinárom stopercentne odporúčam.

Zo spomienok na príjemné chvíle

Hľadali s nami Šuterstar

Autor:
Štefan
Klembara,
4.A

Nespočetné hádky. Fádne triednické hodiny. Prípravy konečne vyvrcholili. Je 13. november 2015. Stretávame sa všetci do poslednej nohy v bydlisku našej triednej (presnejšie proti jej domu) v Kultúrnom dome v Lúčke. Deň našej stužkovej. Okamih, ktorý by mal deliť detstvo od dospelosti. Slávnosť otvárajú naši moderátori Marcel Regeci a Monika Adamková. Úvod patrí krásnym a povzbudivým príhovorom. A potom prišiel veľký okamih - stužkovanie. Po oficiálnych tancoch, rodičovskom a profesorskom, na ktorých sme mali všetci stiahnuté žalúdky, nasledovala chutná večera, ktorá pocity napravila. O skvelú atmosféru sa staral Jožko Hric alias DJ Music, vďaka ktorému sme sa mohli vyšantiť pri songoch od „Ja od mala dzeko mudre“ cez Diridonda až po božského Káju. Okolo pol jedenástej sme ako

veľkú vodu vpustili hostí, ktorých bolo nerúrekom a zabrali asi tretinu sály. Nasledoval program, ktorý sa publiku páčil a vyvolal pozitívne ohlasy. Diváci videli ranné vstávanie, naučili sa základy randenia, hľadali s nami Šuterstar a ešte mnoho iného. Program sme zakončili spoločným tancom pod taktovkou nášho tanečníka s veľkým T Filipa Majiroša. Slávnostný záver stužkovej patril Čiernej kronike, ktorú sme si s červenými tvármi a kyslými úsmevmi pekne-krásne odkľáčali. Party sa skončila približne o pol šiestej ráno. Ku koncu sa partia IV.A rozišla a každý si našiel svoje miesto - niektorí na parkete, niektorí pri stole, či pod ním a iní vonku v altánku za kultúrnym domom. Jedným slovom (vlastne dvomi): **bolo úžasne**. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zúčastnili a ktorí spolu s nami zdieľali náš sviatočný deň.

Autor:
Timea Pri-
bulová,
oktáva

My neodchádzame, my iba kráčame d'alej...

A už je potom. Myslím našu stužkovú, akýsi pomyselný vstup nás, oktavánov Gymnázia v Lipanoch, do dospelosti.

S príchodom 20. novembra 2015 sme sa čoraz viac dohadovali, hádali a riešili detaily našej stužkovej. V mnohých veciach sme sa však ako správna trieda zhodli. Pečatenie našej triednej knihy bolo presne podľa našich predstáv pojaté v ľudovom štýle. Natáčalo sa na farme v Kamenici, kde sme sa akoby preniesli do minulosti a vyskúšali si život bez školy, ale zato s tvrdou prácou, hoci ani tá nám veľmi nevoňala.

V deň našej stužkovej, ktorá sa konala v Kultúrnom dome v Lúčke, sme sa stretli všetci nádhorne upravení, ale aj vystrašení, či všetko prebehne tak, ako by malo, no najmä nedočkaví stužkovej slávnosti. Po nástupe pani riaditeľka a pán triedny profesor predniesli slávnostné prejavy, ktoré nás nezanechali chladnými a náš triedny nám potom postupne pripínal na hrud' stužky, symbol nádeje. Nakoniec odznela aj hymna študentov Gaudeamus igitur a my sme sa začali pripravovať na program. Začiatkom nášho programu na

stužkovej bolo video o kradnutí triednej knihy. Ďalej pokračovali scénky, ktoré boli vybrané s úmyslom pobaviť rôzne vekové kategórie a zároveň neuraziť nikoho z prítomných. Program sme zavŕšili spoločným tancom s názvom Evolution of Dance. Potom pokračovala voľná zábava.

Pred polnocou sa ešte odhaľovali naše tajomstvá v kronikách, na ktorých sme sa všetci nasmiali a zaspomínali si na všetky pekné chvíle, ktoré sme spolu prežili za tých osem rokov. Niekedy sa nám zdali príliš dlhé, no čoraz viac si uvedomujeme, že ubehli tak rýchlo. Presne ako naša stužková, noc, ktorá by mala patriť k tým najdôležitejším v našom živote a ktorá nám ostane v pamäti, aj keď všetky fotky z nej vyblednú.

Autor:
Júlia
Kromková,
3.A

Zvládli to s prehľadom (Prehliadka ročníkových prác)

Kvantum rôznych tém, možnosť vlastného výskumu alebo príležitosť využiť nadobudnuté vedomosti. To všetko v sebe ukrývajú ročníkové práce, ktoré už tradične na našom gymnáziu píše študenti tretieho ročníka a septimy. Ani tento rok študenti nezaháľali a využili šancu informovať nielen ostatných, ale predovšetkým poučiť samých seba.

Tento rok sa ročníkovým prácam tvorov – 8. ročník prehliadky ročníkovo-venovalo 59 študentov. Ponúknutá bola vých. prác. Tretiaci boli rozdelení do piatej pestrá paleta tém, čo sa prejavilo vo vý- tých komisií. Každú prezentáciu ročníko- sledku, ktorým boli pestrosť, odbornosť vej práce pozorne sledovalo trio porotcov

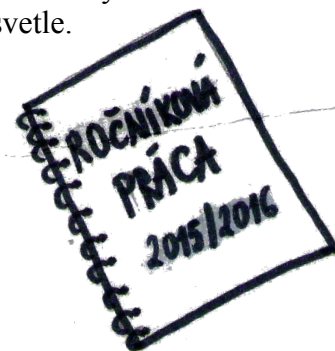
-učiteľov. Tváre študentov ovládali zmiešané emócie – napätie, tréma i entuziazmus, pretože každý chcel zo seba vydať to najlepšie. Celkovo najväčšie zastúpenie mali práce z biológie, ktoré si vybralo až 17 študentov. Po prezentáciách nasledovalo vyhodnotenie prác. Ceny boli udelené hlavne za presvedčivú prezentáciu, vedecký výskum či vlastný nápad. Pokračovaním prehliadky ročníkových prác

či originalita. Témy prác si študenti zvolili počas prvých mesiacov tohto školského roka, a preto bol čas na ich vypracovanie dostatočný. Toto obdobie mohli študenti využiť rôzne. Niektorí strávili väčšinu času zháňaním vhodnej literatúry, iní sa venovali viac praktickému výskumu. Individuálny prístup k práci sa prejavil aj v posledných dňoch pred odovzdaním prác konzultantom. Niektorí sa k svojej povinnosti postavili zodpovedne, prokrastinátorom to takmer prerástlo cez hlavu.

12. február. Piatok ako každý iný, no pre tretí deň zúčtovania. Deň, keď sa uskutočnila prezentácia ich vý-

bola účasť 6 žiakov na SOČke.

Napísaním ročníkovej práce sa študenti pripravujú na odbornejšie a náročnejšie útvary, s ktorými sa v priebehu štúdia či života stretnú. Aj preto by sme mali „ročníkovky“ vidieť len v tom pozitívnom svetle.

Autor:
Rozália
Kaščáková,
2.A

Roztancovaná škola

Ako každoročne býva už dobrým zvykom, oznámilo sa po škole veľkým krikom, že VALENTÍNSKY ples našu školu čaká, samozrejme - nás to veľmi láka.

Taká správa vie potešiť stále, rozmýšľame, že v akom sme stave. Dievčatá začínajú trápiť dilema taká, akého chlapca ku sebe si zlákať, v ktorých šatách sa najlepšie točí, aké tiene budú zdobiť v ten večer jej oči.

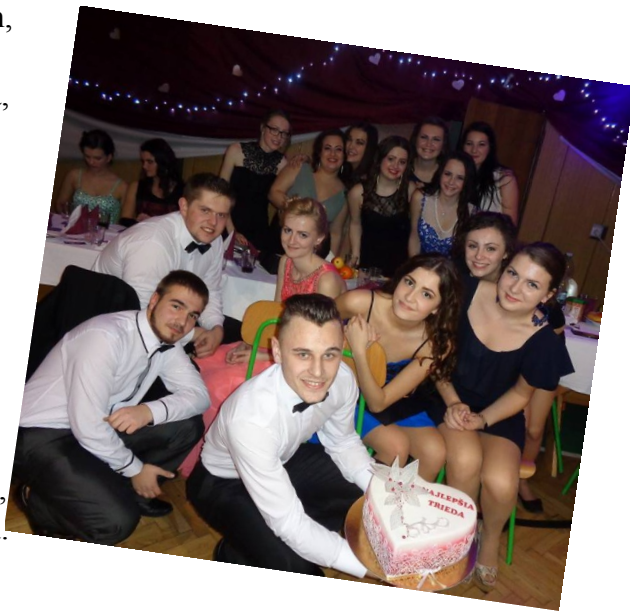
Chlapcov tieto problémy veľmi nestarajú, deň pred plesom si svoj oblek prichystajú.

Celá škola bola rytme hudby naladená, telocvičňa veľmi pekne pripravená, študentské tváre šťastím sa rozžiarili, aj keď sme si vôbec nepripili.

Každý prešiel cenzúrou, či nemá alkohol, inak by mu raz-dva Sobota pomohol. Evička stále pozorne zazerá, aj tak bola nálada všade veselá.

Hudba hrala do rána bez prestávky, nikto sa nestáľoval, nebolo žiadnej nádvky.

Šuhajová každý detail pozorne fotila, možno sa pri tom aj chudera spotila, kým plesu reklamu na Facebooku spravila. Najväčšia chvála patrí práve jej, veď sme sa zabávali vďaka nej!

Dražba torty taktiež nechýbala, o jej zjedenie sa 4.A postarala. Všetko živé v ten večer na gymku tancovalo, každé srdce úprimne sa radovalo. Tretiaci nás programom prekvapili, veľmi dobre si ho pripravili.

Kráľ s kráľovnou sa k sebe hodia, kto by povedal, že aj spolu chodia. Zháňajte si brigádu na nové šaty, pretože na ten ples sa ísť oplatí!

Ďakujeme všetkým tým, ktorí ho pripravili, aby sme sa my, študenti, dobre zabavili.

Autor:
Barbora
Hnattová,
Soňa
Hrivňáková,
sexta

Gymko otvorené pre všetkých

Už tradične sa 28. januára 2016 v našej škole konal Deň otvorených dverí. Verili sme v hojnú účasť, no návšteva takmer 200 hostí bola nad naše očakávania. Dverami nášho gymnázia prešli žiaci zo šiestnástich škôl, ktorým sme ukázali, čím žije naša škola.

na IP coach. K aktivitám sa pripojili aj žiaci tercie, ktorí ukázali, ako sa vytvára reklama. Formou divadielka sme priblížili cudzie jazyky, ktoré sa vyučujú v našej škole. Prijemný dojem dotvorili žiaci prímym spevom a hrou na flautách. Toľko talentov ste ešte pokope isto nevideli!

Naši nádejní spolužiaci boli po väčšine plní entuziazmu a dobrej nálady, no našli sa aj takí, ktorí mali odmeraný prístup. Ale naozaj každý z hostí si mohol nájsť aktivitu, ktorá ho zaujala, pretože v ponuke

Program bol rozdelený do dvoch etáp. V prvej etape si hostia vypočuli motivačné slová v príhovoroch našej pani riaditeľky a výchovnej poradkyne. Po malom kultúrnom zážitku, za ktorý vďačíme divadelnému krúžku Slovo, sa žiaci presunuli do tried, kde sa mohli zapojiť do rôznych aktivít.

bolo „z každého rožka troška“. Počas celého dňa boli naši hostia sprevádzaní študentmi sexty, a keďže sme jej súčasťou, môžeme celú akciu zhodnotiť veľmi pozitívne. Už teraz sa tešíme na nové tváre, ktoré k nám zavítajú na začiatku budúceho školského roka.

S p o l u s fyzikálnymi a chemickými pokusmi zožali veľký úspech prezentácie o činnosti Zelenej školy či turistického krúžku. Pozornosti sa tešil aj Samo, ktorý zaujal pútavým rozprávaním o americkom dobrodružstve. Energický prístup pána profesora Paľuška prinútil potencionálnych študentov zamerať svoju pozornosť

Autor:
Jana
Dudášová,
kvinta

Autor:
Matúš
Kormoš,
3.B

Noc s Bibliou

V marci sa už tradične konalo v našej škole podujatie s názvom Noc s Bibliou. Všetko začalo v piatok večer modlitbou a po jej skončení nasledovala katechéza pani Vokálovej, v ktorej nám rozprávala o tom, ako zhrešili naši prarodičia Adam a Eva a o následkoch tohto prvotného hriechu. Po úvodnom slove začala voľná diskusia, v ktorej sme mohli vyjadriť svoj názor na slobodu, ktorú nám Desatoro prináša. Zhodli sme sa v tom, že to nie sú príkazy a zákazy, ale práve naopak. Desatoro je zákon lásky, ktorý nám dal nebeský Otec. Aby naša pozornosť neopadla, z času na čas bola táto diskusia prerušovaná hudobnými vsuvkami študentov.

Po skončení oficiálnej časti, na ktorej sa zúčastnil aj miestny pán farár a učiteľské

stálice - naša pani riaditeľka a pani zástupkyňa - nasledovala tá druhá, neoficiálna časť. Podľa záujmu si pohybovčiví ráno o tretej zahrali volejbal, iní uprednostnili filmy s náboženskou tematikou. Jedni sa počas noci vyspali v spacákoch v učebni biológie, ostatní ju prebdeli pri historkách v učebni nemčiny.

Počas tejto netradične strávenej noci sme sa dozvedeli mnoho nových zaujímavých informácií, vyspievali sme sa i vyrozprávali. Biblickú noc sme zakončili pozorovaním východu slnka, na ktorý sme sa dívali z lúky za školou.

P. S.: Ďakujeme zúčastneným profesorkám za skvelé agapé! :)

Deň upírov

Dňa 8. februára 2016 rozbiehal Slovenský Červený kríž 21. ročník kampane Valentínska kvapka krvi. Priamo v Prezidentskom paláci ju darovaním krvi otvoril prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska. Sme veľmi radi, že sa táto akcia uskutočnila aj v našom gymnáziu. 7. marca mohli pedagógovia, študenti či občania svojím šľachetným činom pomôcť dobrej veci.

operácie, pacientom liečiacich sa na leukémiu, nádorové ochorenia a mnohým ďalším. Krv je životodarnou tekutinou, a preto si všetci, ktorí darovali kúsok seba, zaslúžia vďaka za tento ľudský čin – krok, ktorým sa priblížil človek k človeku.

A na záver by som len rád uviedol, že ak chcete krv darovať, musíte mať vek od 18 do 60 rokov, telesnú hmotnosť nad 50 kg, frekvencia darovania je pre mužov 3 mesiace a pre ženy 4 mesiace, krv nemôžu darovať ľudia, ktorí trpia na chronické a závažné ochorenia, nosiči HIV a tí, ktorí prekonali hepatitídu (žltacku) typu B a C. Ak vyhovujete týmto kritériám, nevá-

Darovať svoju krv sa rozhodlo 39 ľudí, z ktorých bolo veľké množstvo prvodarcov. Táto akcia sa niesla v duchu, že na Valentína nemusíme potešiť len svoju milovanú polovičku, a vyzývala nás, aby sme sa rozdali pre druhých.

Odobratá krv bude slúžiť obetiam úrazov a nehôd, ľuďom podstupujúcim

hajte, prídte a prispajte svojou kvapkou. Veď práve tá vaša môže zachrániť jeden ľudský život.

Autor:
Júlia
Kromková,
3.A

Štúrovo pero

Ako originálnejšie začať reportáž o super udalosti než opisom zdĺhavej cesty. No napriek tomu sa tomu nevyhneme, mrzí nás to. Touto cestou by sme vás radi informovali o našej premiére vo Zvolene, okolie ktorého naši predkovia osídľovali už od paleolitu. Keďže my sme tu, ako sa hovorí, východniari, pre lepšiu orientáciu dodávame, že Zvolen - to je mesto na sútoku riek Hron a Slatina.

Správna novinárska správa by mala hneď v úvode odpovedať na základné - najdôležitejšie otázky. No v tejto časti by mohol vzniknúť problém - čo je skutočne podstatné? Lenže my sme sa rozhodli príliš nerebelovať a vecne uvedieme, že na Deň Zeme redakcia nášho časopisu Vzlet cestovala do Zvolena. Dôvodom bolo vyhodnotenie 21. ročníka celoslovenskej novinárskej súťaže stredoškôľakov a vysokoškôľakov Štúrovo pero 2016. Cestovali sme vysoko komfortným autobusom značky Karosa, ktorý nám poskytol nielen spomínaný komfort, ale rovnako i možnosť chytiť nádcu, prípadne iné triviálne ochorenie. S myšlienkou, že pešo by sa cestovalo zrejme horšie, sme tento super rýchly dopravný prostriedok považovali za nadštandardný.

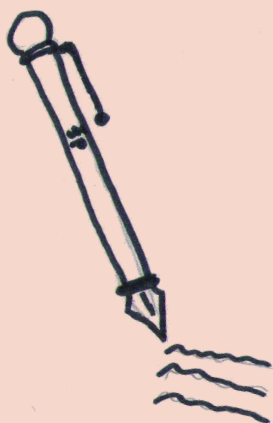
Po cestách necestách

Keď sme v úvode hrozili opisom cesty, a vy stále čítate, je to pre nás jasný dôkaz, že v ňom môžeme pokračovať. Určite mnohí z vás poznajú tzv. sardinkový pocit. Príznačný je práve pre prímestské

linky, a preto sme veľmi (ne)chcane aktivovali náš pud sebazáchovy. Poviete si Slovensko - malebná krajina, pohodová cesta. No pravda je ukrytá niekde inde, a vo víne to nie je. (Ne)potrebné fyziologické prestávky našu púť do mesta v oblasti Slovenského stredohoria výrazne spomaľovali.

Ale, ako sa hovorí, čas všetko vyľieči. Mesto, ktoré sme dovtedy poznali iba cez jogurtové televízne reklamy, nás veľkolepo privítalo krásnym pohľadom na mestský hrad, ktorý je jeho skutočnou dominantou. Tým nechceme naznačiť, že sme okrem hradu nič iné nenašli. Ubytovali sme sa v zariadení internátneho typu. Čo si budeme hovoriť - internát - to je na granát.

Ani sme sa nestihli bližšie zoznámiť s priestormi internátu a už nás nejaký muž so škandinávskymi črtami sebavedome povolal na obed. Sýte sme mohli spokojne absolvovať piatkový program, ktorý prebiehal v obrovských priestoroch Krajskej knižnice Ľudovíta Štúra vo Zvolene. Už pri vstupe sme sa cítili ako po otvorení dvier do Narnie. Ani sme sa nenazdali a ocitli sme sa v miestnosti preplnenej mladými, azda nádejnými autormi. Na prvý pohľad boli jasní sebavedomí víťazi (Poznámka: Keďže výsledky ešte vyhlásené neboli, označme ich za víťazov. v larválnom štádiu). Ale rovnako prišli aj tí, pre ktorých bola dôležitejšia účasť než popredné umiestnenie, a tých bolo ani ma-ku.

Novinársky maratón

Slávnostný program otvorila riaditeľka knižnice Milota Torňošová. Veľmi pedantne privítala členov jednotlivých porôt a rovnako vyslovila radosť z organizácie tohto podujatia. Zrejme nikto z nás

nečakal, že nasledovať bude tlačová beseda, a to nie hociká. Prišiel major Martin Farkaš, ktorý sám o sebe povedal, že je obyčajný človek, ktorý prežil leteckú nehodu. Jeho rozprávanie bolo skutočne pútavé a malo pre nás nevídanú emocionálnu hodnotu. Už len samotná skutočnosť, že Martin Farkaš má množstvo negatívnych skúseností s médiami, a napriek tomu sa zúčastnil, potvrdila, že je skutočnou osobnosťou.

V súťaži o úspech bojovalo kvantum stredoškolských i vysokoškolských časopisov. Tie sa navzájom podstatne líšili obsahovo i vizuálne. Už od príchodu sme veľmi objektívne zhodnotili naše šance na úspech, a preto sme sa počas dvoch novinárskou tvorbou nabitých dní snažili hlavne nabráť množstvo vedomostí a inšpiráciu. Mali sme ideálnu možnosť učiť sa zo slov odborníkov z praxe. Počas programu sa uskutočnili aj tradičné rozhovory o písanej žurnalistike. Z kapacitných dôvodov nás rozdelili do troch stále veľkých skupín. Takto sme si mohli vypočúť hodnotenie našej práce porotou v menšom počte. Pri hodnotení porota poukázala na mínusy a vyzdvihla pozitíva.

Známe tváre medzi nami

Do Zvolena zavítali známe tváre nielen novinárskeho, no i spoločenského života. Otázkam mladých novinárov čelili okrem Martina Farkaša aj Mário Nicolini, ktorého mnohí z nás (ne)poznajú ako zakladateľa Euroatlantického centra. Mimochodom, v mladosti bol úspešným absolventom Štúrovho pera. Známy novinár Andrej Bán nás zasvätil do tajomstiev kvalitnej fotografie. Porozprával aj o najemotívnejších chvíľach, ktoré zažil počas svojej

práce a pripomenul tiež kritické situácie za našimi hranicami.

Doposiaľ sme nespomenuli usporiadateľov súťaže. Traduje sa, že vyhlasovateľmi „žurnalfestu“ sú Banskobystrický samosprávny kraj – Krajská knižnica

Ľudovíta Štúra Zvolen, Nadácia televízie Markíza a Nadácia Slovenskej sporiteľne. Keď sme už pri tej Markíze, je našou morálnou povinnosťou uviesť, že priestory knižnice počas vyhodnotenia doslova dýchali Markízou. Dôkazom je napríklad moderátor Patrik Herman, ktorý sa, podľa dostupných informácií, na Štúrovom pere

tradične zúčastňuje. Tí šťastnejší z nás dokonca mali možnosť zvečniť sa s týmto zhovorčivým markízakom v podobe štýlového selfie. Hostom vyhodnotenia bol aj Matthias Settele, generálny riaditeľ TV Markíza. Jeho sparing partnerom bol Henrich Krejča, riaditeľ Centra spravodajstva a publicistiky TV Markíza. Veľmi sofistikovane odpovedali na otázky zvedavej mládeže. Ochotne nám porozprávali o tom, ako to v takom televíznom svete chodí. Nezabudli pripomenúť pripravované projekty, aby sme už teraz boli v obraze a v blízkej budúcnosti aj pred obrazom.

Poznámka na záver

O dôležitom poslaní súťaže niet pochýb. Veď čo je lepší spôsob na hľadanie a rozvíjanie mladých talentov? Možnosť prezentovať školské časopisy či vlastné príspevky využívajú školy naprieč celou našou malebnou krajinou. V neposlednom rade napomáha rozširovaniu poznatkov o žurnalistike.

Čo povedať na záver? Účasť na vyhodnotení súťaže, resp. dvojdnovom novinárskom maratóne naša redakcia zhodnotila veľmi pozitívne. Rovnako veríme, že všetky nadobudnuté vedomosti sa nám podarí zúročiť v praxi.

Autor:
Denisa
Palgutová,
1.A

Krajina čaju a klobásovej Mary

Naša exkurzia pokračuje a dnešnou zastávkou je krajina, ktorej jazyk sa všetci učíme. Anglicko (inak nazývané aj Veľká Británia) v sebe skrýva množstvo pamiatok, krásnu prírodu, zmes kultúr a národností, a dokonca aj veľmi priateľský národ. Veľá ľudí ho navštevuje a domov si odnáša krásne zážitky a spomienky. Krajinu reprezentuje prezident, ale aj kráľovská rodina na čele s kráľovnou Alžbetou II, čo vy už určite viete. No ale teraz si môžete prečítať niekoľko zaujímavostí, ktoré vás prekvapia, potešia, možno dopomôžu k výhre v nejakej vedomostnej súťaži a vy sa stanete miliónárom, a to práve vďaka nám. Prajeme príjemné čítanie a veríme, že nasledujúce riadky budú jedným z dôvodov, prečo by ste túto krajinu mali osobne navštíviť.

1. Zámok Windsor je sídlo kráľovskej rodiny a zároveň najrozsiahlejší kráľovský komplex na svete.
2. Londýnske ruské koleso London Eye patrí medzi najväčšie na svete. Jeden okruh trvá 30 minút.
3. Majú tu aj najdlhšiu ceruzku na svete! Cumberland Pencil Museum v Keswicku ukrýva až 8 m dlhú ceruzku.
4. Spojené kráľovstvo je 74-krát menšie ako USA.
5. Podmorský tunel medzi Spojeným kráľovstvom a Francúzskom je najdlhší tunel na svete. Nachádza sa pod vodou a meria až 38 km.
6. Obyvatelia Spojeného kráľovstva vypijú denne až 165 miliónov pohárov čaju.
7. V Anglicku sa rozpráva viac ako 300 jazykmi.
8. Anglický vedec Christopher Merret vynášiel v roku 1662 šampanské.
9. V roku 1945 kŕdeľ škorcov pristál na minútovej ručičke hodín Big Ben a posunul ju o 5 minút skôr.
10. V Spojenom kráľovstve bolo hlásených viac ako 10 pozorovaní Nessie - lochnesskej príšery.
11. Londýn má 4 stavby zapísané v UNESCO - Westminsterský palác, Tower of London, Greenwich a botanické záhrady Kew.
12. V Londýne bolo postavené prvé metro.
13. V Spojenom kráľovstve sa zrodila úplne prvá železnica na svete.
14. Za vlády Viliama Dobyvateľa museli všetci obyvatelia zaľahnúť o 20.00 hod.
15. Alžbeta I. bola prvým panovníkom, ktorý mal funkčný splachovací záchod.
16. Prvý anglický telefónny zoznam mal len 25 mien.
17. Pomenovanie Jamesa Bonda - agent 007 vzniklo z názvu autobusu, v ktorom cestoval autor Ian Flemming do Londýna.
18. Briti zjedia denne viac ako 5 miliónov klobás.
19. V roku 1811 sa až štvrtina britských žien volala Mary!
20. Britská kráľovná poslala prvý e-mail už v roku 1976.

ZDROJE :

- 1: <http://www.milujemcestovanie.sk/zaujimavefakty-velka-britania/>
- 2: <http://janmilata.blog.sme.sk/c/383072/zaujimavosti-o-uk-ktore-ste-mozno-ani-nevedeli.html>

Autor:
Katarína
Rozkošová,
kvinta

Nesieš v sebe zázrak...

Členovia divadelného krúžku Slovo si pre širokú verejnosť pripravili divadelné predstavenie na motívy známeho filmu režiséra Akivu Goldsmána Zimný príbeh. V nedeľu 10. apríla 2016 sa mestská galéria zmenila na dosky, ktoré znamenajú svet. V tomto príbehu sa zlo postupne mení na dobro prostrední-

počas celého deja, graduje až k výslednej bitke.

Strata pravej lásky položí človeka na kolená a život možno stratí zmysel. No každý v sebe nesie zázrak, ten jedinečný zmysel života. A dôvod našej existencie v určitom čase a mieste patrí často človeku, na ktorého by sme ani len nepomysleli. Naša cesta životom sa neustále mení a kľukatí, posieľa nové zážitky, no zároveň stavia prekážky. Závisí len od nás, či chceme pátrať ďalej alebo sa jednoducho a bez problémov vzdáme a necháme sa utopiť v bezstarostnom mori, z ktorého je ťažké vyplávať na hladinu a nadýchnuť sa vône pravého života. Tento príbeh nie je len obyčajná rozprávka, kde víťazí dobro nad zlom. Jeho úlohou je dokázať divákovi, že každý narodený človek má určité poslanie. Tú možno malú úlohu, ktorá má pre iných veľký zmysel.

Našu snahu priblížiť cez príbeh jednotlivca tie najtrvácnejšie hodnoty vo svete zmietanom neustálym bojom medzi dobrom so zlom, kde raz bude určite to dobré odmenené a poslanstvo, ktoré sme sa snažili odovzdať divákovi, hľadiško odmenilo veľkým potleskom. Veríme, že sme všetkým, ktorí sa na nás prišli pozrieť tento deň urobili krajším a príjemnejším.

tvom lásky, ktorá je silnejšia než smrť. Hlavné postavy stvárnil študenti Juliana Cenkerová, Katarína Rozkošová a Kristián Michal Hnát, ktorý je zároveň aj scenáristom. Romantickú atmosféru umocňoval spev a klavírne skladby, ktoré dotvárali mozaiku celého predstavenia.

Príbeh je založený na viere vo hviezdy, ktoré si uchovávajú v pamäti všetko, čo sa odohralo a ich moc podrží človeka v rozhodujúcej situácii. Na nádeji v nesmrteľnú dušu, ktorá sa po pozemskom živote stane anjelom s vysnívanými krídlami a v noci sa díva na svet v podobe hviezdy na nebi. Na poslanstve lásky k životu, ktorý je scenárom plným prekvapení a my sme herci na divadelnom javisku užívajúci si svoju rolu naplno a najlepšie, ako sa len dá. Na odhodlaní a motivácii, vďaka ktorým sa nevzdáme a mierovou cestou sa snažíme vyriešiť spory a problémy. Nič ale nie je úplne jednoduché a boj medzi nepriateľskými silami, medzi anjelmi a démonmi, ktorý sprevádza divákov

Autor:
Viktória
Cupráková,
3.A

Blondína z Londýna

Inteligencia veľká je ona veru, v Anglicku vyplnila diery. Umbrellu na každom stepe nosí a o britský úsmev prosí. Už ako malá „gymko brány“ zdolala, v sedemnástke odišla z rodného valala. O Ben Nevis sníva, z Pangbourne v okrese Berkshire nám kýva. Pozemný hokej dáva ako pán, nečudo – ved' je už kapitán. Angličtinu v srdci má, volá sa Petra Oslovičová.

♦**Od septimy si exchange študentkou vo Veľkej Británii. Prečo si si vybrala práve túto krajinu?**

Chcela som ísť do krajiny, kde je angličtina materinským jazykom. Vo výmennom programe, do ktorého som sa zapojila, boli na výber Veľká Británia a USA. Amerika sa mi zdala príliš ďaleko, Británia je však pohodlne blízko. Preto sa domov vraciam pomerne často.

♦**Ako si sa tam dostala? Čo zahŕňalo celkový proces, prípravu študentského pobytu v zahraničí?**

V sexte som sa od pani profesorky Vargovčikovej dozvedela o štipendijnom programe Secondary School Scholarship organizovanom Nadáciou otvorenej spoločnosti a britskou organizáciou HMC. Prihláška obsahovala okrem iného aj tri odporúčania od učiteľov a motivačnú esej o doterajších úspechoch a živote v angličtine. Dve kolá výberového procesu v Bratislave zahŕňali SLEP test z angličtiny a pohovor s po anglicky hovoriacou porotou. Myslím si, že vyberajú najmä študentov s rôznymi mimoškolskými aktivitami, ktorí sú pripravení na časovo náročný anglický školský deň.

♦**V ktorom meste sa nachádza tvoja škola?**

V Pangbourne v grófstve Berkshire. Je to 10 minút vlakom od mesta Reading a 50 minút od Londýna.

♦**Aké iné anglické mestá si navštívila? Videla si už nejaké známe pamiatky Anglicka?**

Navštívila som Cambridge, Oxford a Londýn. Videla som tie povinné londýnske pamiatky ako Big Ben, Buckinghamský palác a podobne. Bola som aj pri Stonehenge a Windsorskom zámku. Medzi najpamätnejšie dni strávené pri pamiatkach patrí návšteva Katedrály sv. Pavla, kde som dvakrát spievala so zborom. Konali sa tam všetky kráľovské svadby.

♦**Ktoré mestá by si ešte chcela stihnúť navštíviť? Mestá konkrétne neviem, ale určite by som chcela navštíviť Wales a Škótsko. Každý totiž hovorí o ich prírodnom bohatstve a kráse. Možno raz aj vyjsť na Ben Nevis.**

♦**Zažila si tam nejaký nezabudnuteľný zážitok? Každý let, každá cesta vlakom, každý deň a každý trapas, nielen kvôli jazykovej bariére, je nový zážitok. Je ťažké vybrať ten najnezabudnuteľnejší. Spoznávanie novej kultúry a množstva odlišných ľudí je stále zážitok.**

♦**Akým typom školy je škola, ktorú v Anglicku**

navštevuješ? V čom sa líšia anglické školy od našich slovenských?

Pangbourne College je súkromná škola pre žiakov od 11 do 18 rokov. Je to bývalá námornícka škola, ktorá si doteraz ctí svoju históriu tým, že raz do mesiaca organizuje nedeľné prehliadky, kde všetci študenti pochodujú. Je to veľmi autentické a zaujímavé. Najväčší rozdiel je asi v dĺžke školského dňa. Škola začína o 9.00 hod. a končí o 18.00 hod. Okrem vyučovania je na dennom programe aj povinný šport a iné záujmové aktivity.

♦**Je to tam typické anglické? Napríklad... veľa tam prší?**

Áno. Veľa prší, nikdy nesneží, každý pije veľa čaju a zbožňuje kráľovskú rodinu. Je to konzervatívna krajina, ktorá si potrpí na tradície a históriu.

Mesiac narodenia:

február

Vek:

18

Najjedlo:

knedľa s hocičím

Obec:

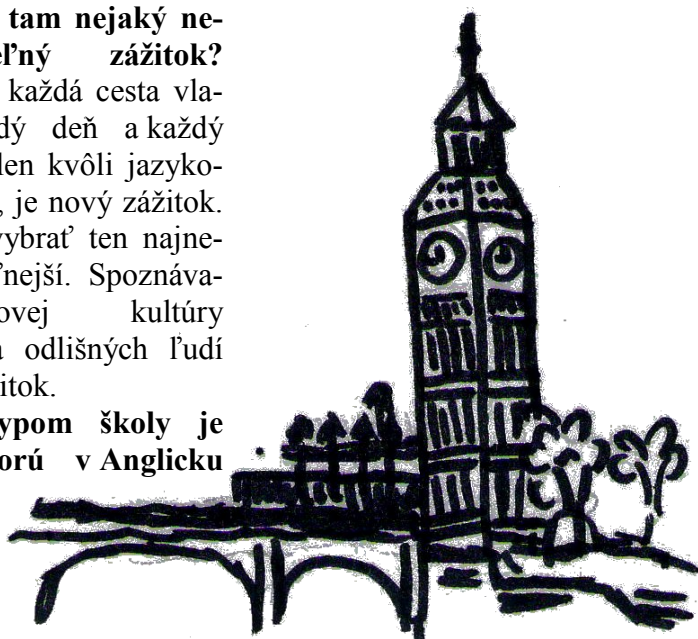
Brezovica

Znamenie:

vodnár

Narodila sa na:

Perla

♦Vyberala si si sama predmety, ktoré si chcela študovať, alebo ich máš všetky?

Minulý rok som si vybrala fyziku, chémiu, biológiu a matematiku. Kvôli náročnosti predmetov sa v maturitnom ročníku zvyčajne študujú tri predmety. Tento rok som si teda fyziku nevybrala. Nižšie ročníky majú všetky predmety ako na Slovensku. Okrem tradičných predmetov sa dá maturovať aj z psychológie, antickej histórie, dramatických vied, fotografie, náboženskej, telesnej, výtvarnej a hudobnej výchovy. Maturitná skúška je iba písomná, žiadne ústne skúšanie.

♦Ako dlho si si zvykala na nové prostredie, nových ľudí a systém štúdia v anglickom jazyku?

Na všetko nové som si zvykala asi prvý mesiac, potom to už bolo jednoduchšie. Každý mesiac sa ale dialo niečo iné a nové, takže ubehol celý jeden školský rok, kým som zistila ako to všetko funguje. Je zaujímavé počúvať názory mladých ľudí, takých ako my, ale z inej krajiny. V niečom sa zhodu-

jeme, niektoré názory ma prekvapujú.

♦Učíš sa tam jazyky, ktoré sa na našom gymnáziu nevyučujú?

Ja nie, ale vyučuje sa tam nemčina, francúzština a španielčina. Väčšina študentov si vyberá francúzštinu. Myslím si, že na Slovensku máme silnejšiu tradíciu výučby cudzích jazykov. Anglickí študenti nie sú motivovaní učiť sa cudzí jazyk, keďže od narodenia rozprávajú svetovým jazykom. Nechcem ale zovšeobecňovať.

♦Ako tráviš celé dni, keď nemáš vyučovanie? Venuješ sa aj nejakým mimoškolským aktivitám?

Škola zaberá väčšinu môjho času, takže sa nikdy nenudím. Skrátené vyučovanie máme dokonca aj každú sobotu! Niektoré nedele trávim na už spomínaných školských pochodoch, ktoré navštevujú rodičia a známi. Navštevujem hodiny klavíra, venujem sa pozemnému hokeju a sailingu.

♦Čo ti tento pobyt v zahraničí priniesol a čo vzal?

Priniesol nové skúsenosti s jazykom a samostatnosťou, pria-

teľov a kontakty vo svete na celý život. Je to život formujúca skúsenosť. Na druhej strane vzal voľný čas a každodenné vídanie rodiny a kamarátok z gymka.

♦Čo by si chcela odkázať našim študentom, ktorí uvažujú nad štúdiom v zahraničí a nemajú dostatočne veľa odvahy pustiť sa do sveta?

Vrelo to každému odporúčam. Aj keď je to finančne náročné, stojí to za to. Na mesiac, polrok, alebo rok, na tom vôbec nezáleží. Odporúčam vám pozrieť sa na stránku Nadácie otvorenej spoločnosti, ktorá ešte stále každoročne otvára štipendijný program pre sextánov a druhákov, do ktorého som sa zapojila aj ja. Je to veľmi dobrá príležitosť. Chcem zdôrazniť dôležitosť učenia sa cudzieho jazyka, a to nielen angličtiny. Nepodceňujte kvalitu hodín cudzích jazykov na gymnáziu. Lepšiu výučbu zadarmo už pravdepodobne neskôr v živote nedostanete. Naplno túto príležitosť využite.

Farebné LETO

Tenisky a sukňa? Áno, to tu už bolo, ale móda sa vracia a s ňou aj trend spred niekoľkých dekád.

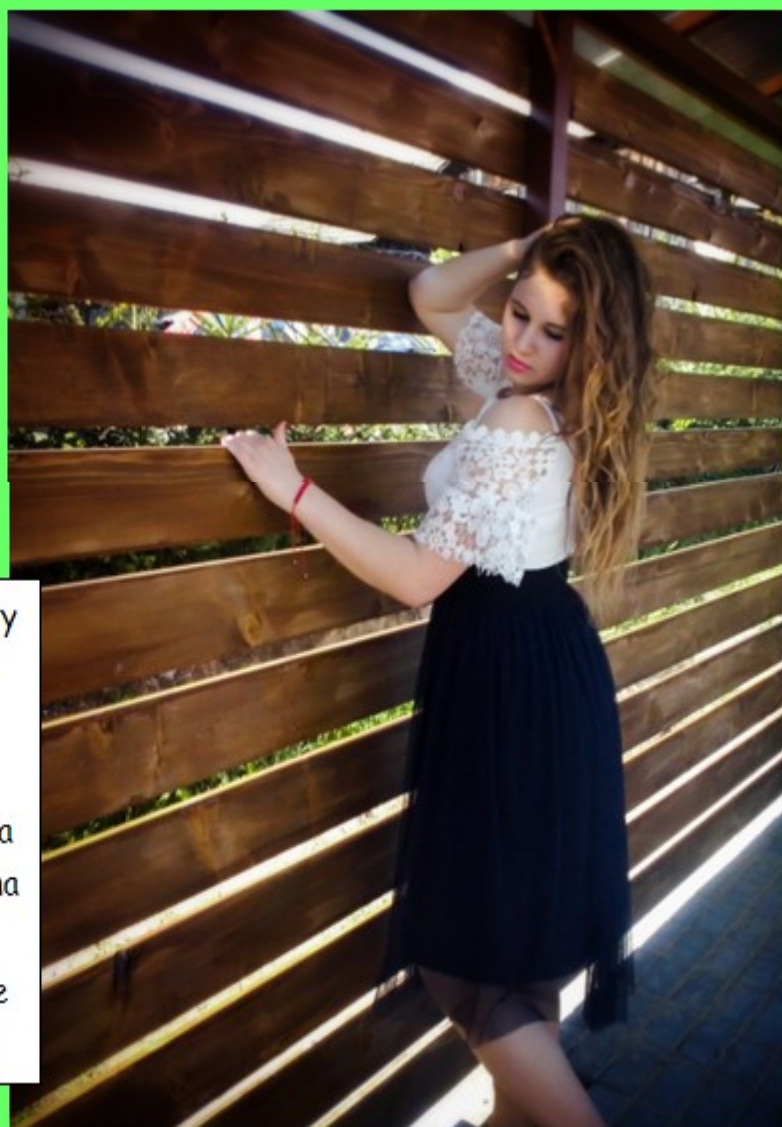
Stačí si vybrať pár tenisiek, ktorý popri športovej funkcii nerezignuje ani na štýlovú stránku.

Tenisky sa hodia nielen k sukni, ale aj k niektorým typom šiat a k šortkám.

Krátke rifle sa tešia mnoho rokov veľkej popularite a priam si pýtajú trendový doplnok, akým sú tenisky.

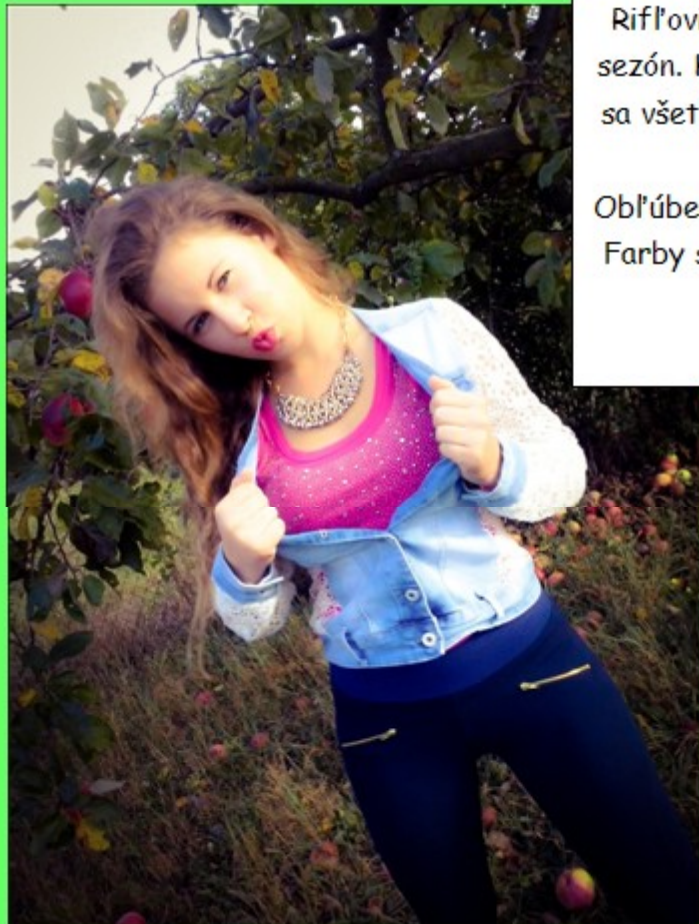
Neboj sa kombinovať kontrastné farby a vzory.

Dnes sa nosí naozaj všetko!

Na teplé letné dni sa super hodia šaty alebo dlhšia sukňa. Obidva kúsky zaručujú vzdušnosť, pohodlie a eleganciu.

Čipka je stále in, či už ako doplnok na rifľových bundách, na kabelke alebo na tvojom obľúbenom tope. Je romantická, rafinovaná a neskutočne šik. V tvojej skrini nesmie chýbať!

Rifľovina je večná. S jednou džínsovou bundou vydržíš mnoho sezón. Krátky strih, spraný efekt, klasická modrá i čierna. Nosí sa všetko. Kombinuj s blúzkou, tričkom či mikinou. Medzi retro vychytávky sezóny patrí aj džínsový kabátik. Oblúbenou voľbou na chladnejšie večery sú aj kožené bundičky. Farby sú túto sezónu v zemitých tónoch, ale vládne aj klasická čierna.

Jedným z určujúcich symbolov tohto roku sú etnické motívy. Inšpiráciou je hlavne kovbojská romantika a indiáni. Strapce, koža, hnedé odtiene a etnovzory, to všetko by malo byť v tvojom šatníku. Je to vlastne hlavný kokteil tohto štýlu. Mimochodom, výborne sa hodí k modrým rifliam.

Pre romantické duše mám ako typ pripravený kardigán, ktorý patrí v babskom šatníku k nevyhnutným kúskom oblečenia. Predĺžený ležérny strih sa super kombinuje s kratším tričkom a rúrkovými rifľami. Ležérny vzhľad zaručí aj splývavý materiál a chýbajúce zapínanie.

Autor: Natália Skladaná

Modelka: Natália Skladaná

Fotograf: Ema Hovančíková, Dominik Pinčák, Anna Skladaná

Autor:
Petra
Oslovičová,
oktáva

Mali by sme spomaliť, aby nám neušiel život (Úvaha)

Spomaliť. Prečo sa tak ponáhľaš? Zobuď sa skôr, vychystaj sa, urob si čaj a prečítaj novinový článok predtým, ako pôjdeš do školy. Celý deň iba zíváš. Takto znie parafrázovaná kritika (on to volá cenná rada do života) môjho otca. On vstáva hodinu a pol pred odchodom z domu. V mojom prípade je to ledva tridsať minút. Čo myslíte, poslúchnem ho?

Mám osemnásť rokov. Detstvo za sebou, celý život pred sebou. Myslím si, že žijem rýchlo a impulzívne. Stále niečo robím, neoddýchnem si. Nestážujem sa, iba konštatujem. Nesúhlasím s mojím otcom a ani nechcem. Som mladá. Aj napriek tomu, že ma odnedávna škôlkari začali oslovovať teta. Hrozné!

Mala by som spomaliť, aby mi neušiel život. Teda logicky, ak nespomalím, ujde mi život. V čom vlastne spočíva to spomalenie? Ide o skoršie vstávanie, pomalšiu chôdzu, odmietanie výziev, pretože všetko má svoj čas? Uznávam, možno je to mládežnícka revolta, ale pomalosť, relax a ničnerobenie ma nudí.

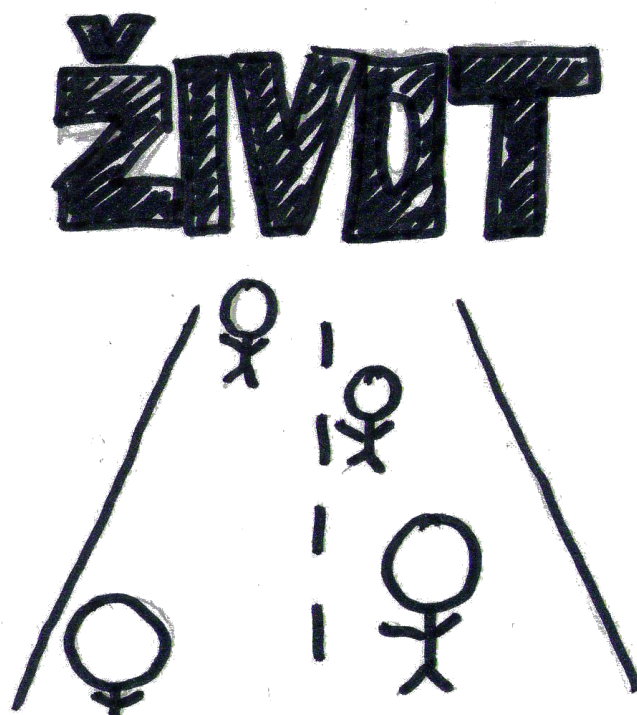
Spýtajte sa anglického bohéma Oscara Wildea, ktorý za svoje názory a orientáciu putoval do väzenia. Spýtajte sa amerických básnikov Kerouaca, Ginsberga a Burroughsa, ktorí uvoľnili literatúru od akejsi predpísanej konformity. Spýtajte sa ich, či ľutujú, že žili rýchlo. Spýtajte sa, či im ušiel život. Boli by ich diela a štýl stále také autentické a originálne, aj keby žili pomaly? Odvážne hádam, že odpoveď je nie. Myslím, že by nemali výčitky. Avšak ľudia presadzujúci pomalý život, by mohli argumentovať tým, že človek bez výčítok je človek bez svedomia.

Existujú takí, ktorí povedia, že keby svoj život mohli zopakovať, naozaj by spomalili. Vraj rýchly život prináša len neskôr nespokojnú dušu. Takýto človek má v mladom veku už všetko zažité a neskôr upadáva do stereotypu alebo dostáva syndróm vyhorenia. Chápeť a uznávam. Má to

svoje negatíva. Tí starší hovoria, že všetko má svoj čas. Zmaturuj, vyštuduj vysokú školu, nájdi si partnera, vydaj alebo ožeň sa a maj deti. Ženy žili v minulosti s mottom: „Vydaj sa a zomrieť.“ Cieľ. Posledná destinácia – manželstvo. A potom čo?

Hovoria nám: Spomaliť. Ale boli oni takí? Boli naši rodičia pokojní a pomalí, len aby im neušiel život? Ako ľudia zistia, že im ušiel život? Nemyslím si, že by sme mali žiť podľa určitých spoločenských konvencií. Nie každý sa chce vydať, nie každý túži po deťoch. Rovnako nie každý chce, aby neušiel život. Sú ľudia, ktorí konzumujú život plnými dúškami. Názov tejto úvahy jedincovi doslova diktuje, ako má žiť. Sme predsa inteligentné a individuálne tvory. Nemyslím si, že sme natoľko nesamostatní, že potrebujeme isté spoločenské dogmy aj dnes, v 21. storočí.

Pomalým životom ujdú možnosti, rýchlym zase celý život. Vraj. Ži a nechaj žiť! Možno nie som skúsená a rozumná, ale je nespomalím. Vy môžete. V duchu dekadencie a hedonizmu stále vstávam neskoro. Nie som stredoveký askét.

Autor:
Júlia
Madarasová,
4.B

Príprava zlej nálady (Fejtón)

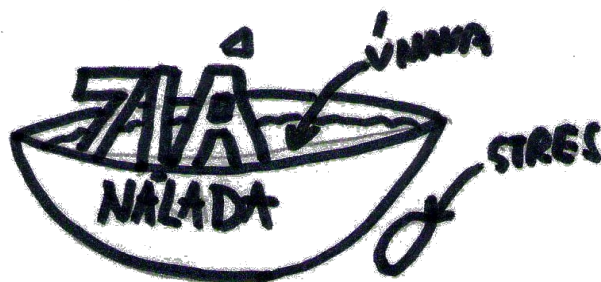
Dnes si povieme o tom, ako si pripraviť zlú náladu. Najprv do misky každodennej rutiny vhodíme skoré vstávanie. Zobudíme sa na kvílenie budíka s vierou, že je to len nočná mora. A práve to aj je. Keď sa konečne pripravíme a vyberieme sa z domu, snažíme sa chytiť autobus, ktorý ide znova príliš skoro.

Do svojej misky si k únave prihodíme státie celou cestou v autobuse a štipku zabudnutej úlohy. Keď sa konečne dostaneme von z autobusu, môžeme opäť pokračovať v svojej „krížovej ceste“ do školy. Po príchode do školy pokračujeme. Pokrájame si desaťminútovku a vhodíme do misky, potom pridáme štipku skúšania, trocha písomky a ďalšie ingrediencie v podobe fyziky, chémie a angličtiny a celé to premiešame.

Premiešané ingrediencie vhodíme na pekáč, no ešte predtým okoreníme jednou päťkou, štvorkou a spiatočnou cestou autobusom. Pre obľúbencov pikantných jedál prihodíme zmeškanie autobusu a milého šoféra, ktorý vie trafiť jedinu mláku na ceste a ošpliechať vás.

Na pár minút necháme zapiecť a keď sa konečne dostaneme domov, vytiahneme zlú náladu z rúry a posypeme pocitom, že deň sa ešte neskončil. Jednoznačne podávame za horúca. A hoci to nie je zdravé, rozhodne je to neškodné. Pozitívom je, že má dlhú trvanlivosť.

Autor:
Matej
Šenitka,
3.A

Óda na študentský život

Radujme sa študenti,
veď sme stále mladí.
Čakajú nás víťazstvá,
čakajú nás pády.

Študentom je krásne byť,
zajtrajšok je otáznik.
Stihneš sa aj zaľúbiť.
Do koho? To nevie nik.

Užime si tieto roky,
však sa oni pominú.
Kam povedú naše kroky,
neviem v túto hodinu.

Pýcha a pád

Nemáme,
máme.
Strácame,
čo hľadáme.
Mať
toho čím viac .
Byť
čím najlepší.
Všetko krásne
pominie sa.
Všetko vzácne
stratí sa.
Všetko pekné
odíde.
Všetko

to na nás zabudne.
Však nastal nový čas,
prišli bratia – pýcha a pád,
spravodlivosť už dávno nie je,
svetlo s tmou bije sa,
ja nemôžem žiť bez teba.

Štúdium na strednej škole v zahraničí ... alebo Tvoja cesta do sveta

Máš 15 – 18,5 rokov, študuješ na strednej škole a pravdepodobne čakáš od života viac než len lajkovanie cudzích zážitkov na sociálnej sieti? Ak máš pocit, že áno, prečítaj si, aké možnosti v súčasnosti ponúka štúdium v zahraničí.

Viac informácií na www.coolagent.sk, COOLAGENT - Tvoja cesta do sveta 20 rokov skúseností

